

findes, kunne Røgsfolk bedre bedømme. — for at sige min Mening reent ud — end Jurister. Sa, er en Mand Jurist og tillige har det nødvendige Kendskab til Forholdene, saa kan han bedst afgjøre det, det vil jeg indrømme, men der vil være mangfoldige Tilfælde, hvor han maa komme til at sige, jeg forstaaer mig ikke paa denne Sag, ligesaa vist som Røgsfolk i mangfoldige Tilfælde i andre Henseender maae komme til at sige det. Samme. Om den ene Nabo virkelig har fornærmet eller forurettet den anden med Hensyn til et Hegn, er et Forhold, hvorom den almindelige Opfattelse allerede er tilstede i Sognet, forinden de, der skulle afgjøre Sagen, komme til Stedet. Og hvad gjør en Domstol, dersom den skal dømme i slike Sager? Den dømmer aligerel efter Synsmændenes Attest alene. Det at have Landvæsens- og Oberlandvæsenskommissioner, det kalder jeg langt mere luxuriøst, end hvad jeg har foreslaaet. Jeg har ikke noteret mig alle de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds gjorde; ganske sikkert havde jeg, forinden jeg kom her, gjort Regning paa, at der vilde komme endeel Bemærkninger fra det ærede Medlem, men jeg havde dog ikke troet, at han vilde gjøre det mindste nogle af de Bemærkninger, som han gjorde. Det ærede Medlem har indvendt imod § 5 Nr. 1 om hvem der skulde afhjælpe de paa-lagede Mangler; isald der nu ingen Mangler var, hvad skulde der saa skee? Jeg synes imidlertid, at man kunde overlade det til Synsmændenes sunde Sands, naar de kom og saae, at der ingen Mangler var, da at erklære, at Sagen falder bort; jeg kan ikke troe, at det kan være nødvendigt at skrive Noget derom i Loven. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem har sagt om Ophævelse af ældre Lovbestemmelser, saa har jeg ganske vist tænkt paa at sætte en Paragraph ind, som sagde, at alle ældre Lovbestemmelser, som stode i Strid med denne Lov, skulle være ophævede; men det erkom mig dog, at det vilde være overflødig, thi naar der kommer en ny Lov, som

ordner et Forhold paa en noget anden Maade, end det hidtil har været ordnet, saa mener jeg, at det følger af sig selv, at de ældre Bestemmelser, som staae i Strid dermed, ere hævede. — Jeg skal erkjende, at der er Meget, der taler for de ærede Medlemmers Opfordring til mig om at tage Lovforslaget tilbage, men jeg kan ikke ret vel gjøre det, da den høitæredede Minister ikke har modsat sig dets Fremme. Havde dette været Tilfældet, var det en anden Sag, men Ministeren har endogsaa temmelig tydeligt udtalt den Formening, at det under den videre Behandling nok vilde lykkes at komme tilrette om Loven. Jeg kan heller ikke tage Lovforslaget tilbage, fordi det i mine Tanker dreier sig netop om et Hovedpunkt. Naar vi tage det Formaal at give Bestemmelser om et Hegns Bestaaen og Vedligeholdelse bort, saa have vi taget det Meste af Hegnsloven bort, som har nogen praktisk Betydning i det daglige Liv. At en Godseier skal kjøre Planter 4 Mill bort til Fæstebønderne og mægle Forlig imellem dem, det kan gjerne staae i Loven, men det har kun ringe Betydning, ligesom mange andre Bestemmelser, der staae i den, og som falder bort af sig selv. Den Deel af Forordningen, man har Brug for i det daglige Liv, er efter min Opfattelse den, der bestemmer, hvorledes Hegnet skal være, og hvem der skal vedligeholde det, og naar dette Punkt er ordnet, saa er jeg for mit Vedkommende temmelig tilfredsstillet. Men, som sagt, det kan gjerne være, at der er Mangler ved Forslaget, og jeg erkjender selv, at nogle af de Indvendinger, der ere gjorte, ere berettigede. Det er muligt, at man kunde gaae en anden Vej med Hensyn til Stjønnets Afgivelse, ved nemlig at forstørre Hegnsynsmændenes Antal ved hvert Syn, og lade Sagen gaae derfra til Landvæsenskommissionen. Denne Afgjørelse ønsker jeg vel ikke, men jeg skal gjerne høre mig derfor, naar jeg derved kan naae mit Maal, som er, at man engang kunde komme saa vidt, at man kunde faae at vide, hvorledes et Hegn skal være; thi det er dette,